

347.

Andante

([Redakcia, 1881])

Pod tým na-ším o - ke-neč-kom bý - va veľ - ký mráz,
a v tej na-šej stu - de-neč-ke nie - to vo - dy zas;
vezmem si ja se - ke-reč-ku, pre - rú - bem tú stu - de-neč-ku,
a v tej na-šej stu - de-neč-ke bu - de vo - da zas.

Pod tým naším okenečkom býva veľký mráz,
a v tej našej studenečke nieto vody zas;
vezmem si ja sekerečku, prerúbem tú studenečku,
a v tej našej studenečke bude voda zas.

Pod tým naším okenečkom z bielej ruže kvet,
povedzže mi, moja milá, čo ťa mrzí svet?
[: A mňa svet ten nič nemrzí, :]
len mňa moje srdce bolí, plakala bych hneď.

Pod tým naším okenečkom biela ľalija,
povedzže mi, moja milá, kto k vám chodíeva?
[: A k nám nikto nechodíeva, :]
lebo sa mňa každý bojí, že som chudobná.

Melódia: Sl. sp. D 252.

348.

Moderato

(Em. Laciak), [1880], Turiepole, [Novohradská]

O - bo - zri sa, diev - ča, na tu - rian - sku vä - žu, —
tam tvo - ju slo - bo - du do ruč - nič - ka via - žu, —

Obozri sa, dievča,
na ťuriansku väžu,
tam tvoju slobodu
do ručníčka viažu.

Viažu, da ju viažu,
už ju poviazali,
tvojim sivým očkám
tam hľadeť nedali.

Obozri sa, dievča,
na ťuriansky zvonček,
tam sa ti previeva
tvoj zelený venček.

Tvoj zelený venček
tam na hore zostau,
veru sa ti Janík
nie po vôli dostau.

Na tom Ťurompoli
len skala na skale,
a to všetko preto,
že sa dievke starie.

Že sa dievke starie
a deckovia špaty;
beda tej, čo sa ta ...
mysí vydávati.

Melódia: [Sl. sp. III 247], časť 1.

349.

Andantino

([Redakcia, 1881])

Ej, umrela mi žena, už som vdovec,
dal som ju pochovať do Bátoviec.

Ej, ver' ju vykopali do pol pása,
tam leží má žena, aj jej krása.

Ej, ten bátovský kostol pod horama,
tam je moja žena pochovaná.

Ej, mala dvesto rokov bez päťdesiat,
škoda mojej žene v zemi ležať.

Ej, leží ona, leží v čiernej zemi,
zelený rozmarín v ruce drží.

Ej, otvorím jej bránu v cintoríne,
azda moja žena domov príde.

Ej, kopali jej jamu tri mládenci,
nemohli vykopať do polnoci.

Ej, nebojže sa, neboj, neprídem ti,
lebo ty máš veľa drobných detí.

Melódia: Sb MS II (22) 18: Ej umrela mi žena, už som vdovec – Sl. sp. II 182.